

DRABINNY (1) *ai*

L pl m drabinnych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVII) w. (ten sam przykład: drabny).

Drabiniasty:

Wyrażenie: »drabinny woz«: Kmiećie ná drábinnych woźiech máią chrofty woźić/ iáko síáno álbo żyto woźą. GostGosp 32.

Cf **DRABNY**

KN